

anmasse mig at være den, der foreslaar Afbrydelse af Forhandlingerne i dette Dieblit, da Tiden desuden er kostbar; men naar et Medlem som den ærede Rigsdagmand for Præsts Amts 6te Valgkreds vil foreslaa dette, er jeg ogsaa overbevist om, at han vil sørge for, at det ikke kommer til at sinke Sagen saalænge, at det ikke var muligt at faae en Beslutning tagen i rette Tid. Denne ærbødige Hensigtstilling skal jeg altsaa tillade mig at gjøre; men maa jeg dog endnu tilføie at jeg har især meget mere Grund til at tro, at det ærede Medlem maatte være tilbøjeligt til at foretage et saadant Skridt, som han jo selv sagde, at saaledes som Loven nu foreligger usforandret fra Ministeriet, har dette det hele Ansvar. Men han kom derved til at sige, at vi kjende ikke dettes Planer, og derfor vide vi heller ikke, hvilken Fremgangsmaade det vil bruge. Sæt nu imidlertid, det ærede Medlem ikke har nogen ubegrænset Tillid til Regjeringens Planer — og jeg synes ikke, at jeg kan mærke i den senere Tid han har havt det — saa forekommer det mig, at det var bedst, at han gjorde det muligt for Andre at lade det blive vore Planer, som vi nødte Regjeringen til at følge. Det forekommer mig at være det Forsigtigste, naar man ikke har den mest ubegrænsede Tillid til Regjeringen. Derfor tænker jeg mig næsten, at dersom der skal være nogen virkelig Overbevisning i det, som det ærede Medlem udtalte, som kunde bringe ham til at staae det praktisk Betydning, saa vil han kunne gjøre dette ved at foreslaa en saadan Afbrydelse og Hensigtstilling til et Udvalg paa 3 Medlemmer eller noget Saadant, maaffe 5, saa vare formodentlig alle Grupper her i Thinget repræsenterede, og saa kunde Sagen meget hurtig blive bragt til det Punkt, at den kunde blive færdig endnu, medens det var Tid.

Bøffen: Jeg maa have været særdeles uheldig i at udtrykke min Tanke forrige Gang, jeg havde Ordet, siden det ærede Medlem kunde have misforstaaet mig i den Grad, at jeg skulde have anbefalet Forlaget om Vedtagelsen af den Tidsgrense, der var Tale om igaar. Jeg søgte tværtimod at gjøre det saa tydeligt som muligt, at jeg ikke ved at stemme for en Tidsgrense af indtil November eller December vilde vække Regjeringens Ansvar for at fortsætte en Tilstand, som jeg troede, Alle maatte være enige om, er utilfredsstillende for Administrationen. Derfor kunde jeg ikke tilraade at vedtage en saadan Tidsgrense. Om der kunde sættes en anden Tidsgrense af kortere Varighed, mente jeg, var afhængigt af, hvilke Planer Regjeringen havde med Hensyn til sin Fremgangsmaade i den nærmeste Fremtid, og det laa jo da nærmest for Regjeringen at stille et saadant Forslag. Det ærede Medlem ønskede nu, at der skulde

komme et saadant Forslag, hvorved han kunde følge den Plan, han har ifinde at følge. Men ihvorvel jeg i dette Dieblit ikke tydeligt kjender Regjeringens Planer, maa jeg sige, at jeg ialtsald kjender meget mere til dem, end til de Planer, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har ifinde at følge; thi fra den høie Regjering selv fik vi dog en Antydning forleden Dag om, hvad vi kunde vente i den nærmeste Fremtid; men hvad vi kunne vente fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, maa jeg tilstaa, jeg ikke engang har nogen Anelse om.

Thomsen: Jeg havde troet, ligesom flere andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig, at dette lille Lovforslag vilde have passeret ligesaa stille og lydøst gennem Thinget ved de senere Behandlinger som ved 1ste Behandling. Da der nu imidlertid har fundet Diskussion Sted, vil jeg dog gjerne sige et Par Ord. Jeg er nemlig fuldstændig enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) deri, at man maa give den høitærede Conseilspræsident Ret i, at Gjenemførelsen af dette Lovforslag, hvis det bliver vedtaget og stadfæstet, ligesom af alle andre Love, ubelukkende sker paa Regjeringens Ansvar; men forsaavidt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tilføiede med Hensyn til Gjenemførelsen, at han forventede, at den vilde ske paa den tarveligste Maade . . . (Modsigelse af Berg). Saaledes forstod jeg ialtsald det ærede Medlem; har jeg misforstaaet ham, beder jeg det undskyltet; men jeg veed flere andre ærede Medlemmer, der opfattede hans Ord saaledes, at Gjenemførelsen burde ske paa den tarveligste Maade. Med Hensyn dertil kan jeg kun sige, at det er ikke mit Ideal for Gjenemførelsen. For mig vil Idealet af Gjenemførelsen være det, at den maatte ske paa den for Fædrelandets Lær og efter Omstændighederne forsvareligste og gavnligste Maade.

Berg: Jeg yttrede, at jeg ikke vilde modsætte mig at give Regjeringen de tarveligste Midler til at holde Statsmaskineriet igang; det er noget ganske Andet end, hvad det ærede Medlem (Thomsen) talte om; de tarveligste Midler ere udtrykte i Lovforslaget saaledes: „nødvendige løbende Udgifter“. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har Noget at sige dertil. (Thomsen: Ikke det Hjemste!). Altsaa ere vi enige ved denne Fortolkning om, hvad vi skulle forstaa ved Statens Lær i Forbindelse med denne Lov. At diskutere om disse Sager med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) skal jeg ikke opholde det ærede Thing med. Vi kunne jo tage et privat Kursus med hinanden udenfor Salen — jeg vil ikke sige, han hos mig, men jeg hos ham. Det turde være ligesaa tjenligt. Imidlertid maa